

dobil od Perzijanov denar; istotako dr. Pivko in povrh še dostojanstvo italijanskega kepetana in udobnost razkošnega življenja za celo dobo, katero je prebil kot izdajica na italijanskem ozemlju.

Etijalta so Grki izpljunili iz svoje sredine in mu v zgodovini pritisnili za vekomaj žig sramotne izdajice; pri nas v mali Sloveniji, za kuje ohranitev se je prelilo na italijanski fronti toliko slovanske krvi, pa se najdejo ljudje iz Zerjavovih vrst, ki skušajo olepšati Pivkovo izdajstvo, so ga postavili celo za svojega kandidata in ga po časniških uvodnikih slavijo kot »svetinjca.« Sramota!

Ob koncu »Jutrovega« članka, v katerem se slavi dr. Pivko kot »svetinjca«, čitamo, da so Grki s smrtjo kaznovali tiste, ki so zapeljivali mladino ter jo hočeli zastrupljati z mržnjo proti narodnim svetinjam.

Sedaj po kratki podani sliki o Zerjavovi »svetinjci« dr. Pivku vprašamo vso javnost: »Kaj pa dela danes po že pred leti izvršenem izdajstvu nad našo zemljo in krvjo — »Jutrova« bog dr. Pivko? Odkar se je vrnil iz Italije, ne prestanto govori naši srednješkolski mladini o svojem izdajstvu. Dan na dan jej pripoveduje, kako se je predal Italijanom, kaj je tamkaj delal itd. in s temi nauki tepta v blato svetost vojaške prisege in skuša omiliti naše upravičeno slovensko sovraštvo do naših najhujših sovražnikov Italijanov. A »Jutrova« »svetinjca« dr. Pivko ne da samo govori in pripoveduje naši učni mladini o izdajstvu, ampak jej tudi tiskano piše in jo tako na dvojni način zastruplja.

Grki so po »Jutrovi« ugotovitvi s smrtjo kaznovali tiste, ki so zapeljivali mladino. Zerjav in »Jutro« naj bosta prepričana, da bo isto storil z zapeljivcem naše srednješkolske mladine dr. Pivkom tudi naš dobri slovenski narod na dan volitev 8. februarja.

Naš kulturni slovenski narod ne bo dejansko ubil zastrupljevalca naše mladine, ampak z gumijevimi kroglicami, tako, da se nikdar več po 8. februarju ne bode upel in smel pokazati med poštenimi slovenskimi mladimi, ki hočejo in zahtevajo, da bodi tudi naše slovenska mladina prepojena z ljubeznijo do slovenske zemlje, ki je iztrgana Italijanom s tisočermi smrtnimi žrtvami slovenskih fantov in mož, med kojimi se je dobil samo eden Etijalt — dr. Ljudevit Pivko, nosilec dr. Zerjavove liste na Slovenskem Šteferskem!

Tako torej izgleda slika dr. Zerjavove in »Jutrove« »svetinjca« v resnični luči!

Gosp. Pivko, brzo, brzo!

Na Dravskem polju je bilo. Z lepim avtomobilom se pripelje dr. Zerjavov kandidat profesor dr. Pivko. Ljudje ga čakajo. Pivko in hotelir Dolničar si veselja mencata roke. Mislila sta: Ej, tu bo mnogo kroglic za nacionalni blok!

Pivko nastopi. Sladko pozdravi. Hoče govoriti naprej. Tedaj pa stopi pred Pivkoto mož velike postave, invalid brez ene roke. Nagovori ga: »Ali me poznate, g. k. u. k. Hauptmann? Bil sem na italijanski fronti. Tam ste poslali proti nam italijanske kroglice. Vaše izdajstvo je krivo, da je toliko naših fantov in mož storilo nesrečno smrt in da smo drugi postali invalidi. G. Pivko, mi tega nismo pozabili. Prosim Vas, da se takoj odstrenite in izginete izpred naših oči, ampak brzo, brzo, g. Pivko! Laufmarsch!»

In g. Pivko ter Dolničar sta jo morala urnih krač pobrisati, odkoder sta prišla...

Josef Drofenigg.

K izpolnitvi Josef Drofeniggove slike so nam poslali iz St. Jurja ob južni žel. še te-le podatke:

Dragi »Slovenski Gospodar«, niti predstavljati si ne moreš, kako se jezi naša šentjurska griza Drofenigg, ko čita in gleda v »Gospodarjevih« slikah svojo resnično fotografijo. Žalibog, da je večkratna narodna in politična izdajica Drofenigg doma iz vsestransko poštenega St. Jurja. Ta propalica, ki se je sramujemo vsi šentjurčani, sedaj taji in laže po Zerjavovih listih in po svoji »Severni Straži«, da ni bil nemškutar, štajercijanec in šnopsfabrikant. Kaj tekega lahko taji na papirju, a ne v St. Juriju, kjer ve vsakdo, kako se je ravno v Drofeniggovi hiši vsiljeval vsak teden »štajerc«. Ako Drofenigg taji, da ni bil šnopsfabrikant in da si je na ta način pridobival nemškutarske prijatelje, ako zanika, da ni kramal s pokalico itd., mu pravimo šentjurčani v obraz, da je čisto navaden lažnjivec. Še danes so po raznih hišah v St. Juriju steklenice z nemškurskim napisom: »Josef Drofenigg.« O Drofeniggom nemškurstvu priča celo nagrobni spomenik na pokopališču. Kot žalibog šentjurski podžupan ima menda Drofenigg pravico, da lahko pogleda v občinski arhiv. Tamkaj bo našel načrt o starem sejmšču s pristnim Drofeniggovim nemškutarskim podpisom. Gotovo je še tudi shranjen akt o oni občinski seji v St. Juriju, ko je zaslužni narodni borec g. Kavčič predlagal, naj se upelje v tržki občini slovenski uradni jezik, a sta proti temu predlogu glasovala samo dva: Josef Drofenigg in Schescherko.

Sele v prevratnem častiblepju se je prerodil nemškutarska duša Drofenigg v narodno samostojnega kmeta. Kot tak je kmete čisto navadno ogoljufal za mandat. V samostojni stranki so konečno Drofeniggga spoznali in ga nagnali iz stranke kot kekega kužeta iz fureža.

Po izključitvi iz Samostojne je Drofenigg čisto odkrito v družbi z bivšim samostojnim prijateljem na vprašanje, zakaj je zopet uskočil, odgovoril: »Pri samostojnih gotovo ne bi bil izvoljen, pri demokratih bom pa gvišno!« Izdajalca kakor Pivko in Drofenigg sta se pač morala najti v skupni stranki in na skupni kandidaturi listi. Če imajo Drofeniggga povsod tako radi, kakor v St. Juriju, po-

tem bo ta naš rojak tudi pri Zerjavovih salamensko slabo odrezal. Kaj je Drofenigg v St. Juriju, je najbolje dokazal njegov zadnji shod pri Plaušteinerju, ki je imel samo 3% pajdašev, a še ti so prišli tega blebetavca poslušat, ker so se enkrat zopet zastoj napili.

V letošnjem koledarju smo opazili, da bo ravno dne 8. februarja, od 21. do 24. ure kunin mrk, ker ga pa v St. Juriju ne bomo videli, upamo vsaj, da bomo imeli nadomestilo za to, da bomo videli, kako bosta popolnoma mrknila Drofenigg in njegova »Severna Straža.« Ugledni tukajšnji tržani pa kratko pravijo, da »Drofenigg nori.« — Pika.

Nepoštena agitacija radičevcev.

Iz Slovenskih goric dobivamo poročila, da Radičevi agitatorji nesramno agitirajo proti naši stranki. Proti Pašičevi in Pribičevičevi ali Puceljevi stranki si ne upajo ziniti ne ene besede. Samo proti Slovenski ljudski stranki lažejo in rujejo. To je grdo in nepošteno!

Neki krčmar Svikaščič, odstavljeni finančar, mož, ki je povohal že v vse stranke, kar jih je na svetu, lazi v naše poštene hiše in agitira za Radičevo stranko. Mož se je sam postavil za kandidata, nikdar ga nismo videli, nihče ga ni poznal, pritepel se je od nekod in sedaj farba uboge posestnike in viničarje.

Veste, kdo je ta Svikaščič? Pri zadnjih volitvah je bil v Prekmurju tajnik in agitator Pašičeve velesrbske radikalne stranke. Pašič mu je dal denar in zategadelj je bil Svikaščič zapisan velesrbom. Hotel je celo našega poslanca Šifčarja pridobiti za Pašiča, a ta grda nakana se mu ni posrečila.

Od Pašiča je šel Svikaščič k narodnim socialistom, a kmalu nato k Radiču. Tako je Svikaščič oblašil že skoro vse stranke. S tem možakarjem se skoro ne spleča baviti, a ker je tako nesramen, da laže proti naši stranki, moramo ga razkrinkati. On ima toliko masla na glavi, da naj bi ne hodil na sonce.

Kot finančar je bil Svikaščič odpuščen iz službe, ker ni bilo vse v redu. Mož ne razločuje prav, kar je moje in kar je tvoje. Čeravno ni več v službi kot finančar, vendar še naprej vleče plačo iz državne kase. To traja že nad dve leti. — Taka je fotografija Radičevega kandidata, — spufanega finančarja, penzioniranega krčmarja in bivšega plačanega Pašičevega agenta — Svikaščiča.

Če je mož pošten, naj gre agitirati v Srbijo proti Pašiču in Pribičeviču, nas Slovence naj pa pusti pri miru. Bojimo se, da bo Svikaščič po Slovenskih goricah napravil več ljudi nesrečnih. Mnoge bo še glava bolela, ki se sedaj družijo s tem tujcem, kateri naše ljudstvo z lažmi zapeljuje.

Kmet nam piše —

(Dopis z Murskega polja.)

Zopet so volitve pred vrati in zopet moramo vprašati našo srce in pamet: koga bomo volili?

Jaz sem bil med onimi, ki so že od preobrata sem strpljivo in mirno čakali, da bi se nam odprla nebesa, katera nam je obljubil g. Pucelj in o katerih smo sanjali vse dni in noči. Jaz sem veroval vsem obljubam, katere so trosili samostojneži in res sem mislil, da bo bolje za kmeta, ako postane g. Pucelj minister. Pucelj je postal minister, nam kmetom pa se ni obrnilo nič na bolje. Z drhtečim srcem smo čakali od Martinovega do Filipovega, od vuzma do novega leta: zdaj bo prišlo, zdaj bo boljši! Toda minevali so tedni, minevali meseci, leta in naš položaj se je celo poslabšal. — Pucelja pri zadnjih volitvah leta 1923 nisem več volil.

Volil sem Radiča, ker sem si mislil: hajd k njemu; tam so zbrani vsi Hrvati in če dosežemo republiko, bode morda bolje. Zopet sem potrpežljivo in mirno čakal meseca in leta, a zopet nič. Veselil sem se, ko je Radič dobil 70 mandatov; razžalostil sem se, ker se je prestrašil Pašiča in je pobegnil v London in še dalje. Republike pa ni prinesel nazaj, niti boljših časov. Bil sem razočaran in loteval se me je obup; nikjer nisem našel onega, kar sem si želel: Pravega dela za narod in naš kmeti stani! In sram me je bilo pred samim seboj, da bi v tretjič menjal politično barvo. In koga naj tudi volim? Ali mar Zerjava, banke in demokrate, katerih noben kmet ne mara. Ali pa srbske radikale, ali bedastega Zagorskega, ali kako drugo tako veličino? Za resno delo v našo korist ne pride nikdo v poštev!

S prijateljem sosedom sva šla iz gorice in beseda je dala besedo. Končno ga vprašam: koga boš volil v nedeljo? — Kakor vedno: SLS! — Kaj ti, ki si tudi udrihal po njej? — Da, res sem večkrat kritiziral, kar mi prvi dan ni hotelo iti v glavo, toda jaz po stari kmetiškimi navadi še rad malo počakam. Ni sile! Ko sem pri zadnjih volitvah leta 1923 videl, da samostojni v kljub svojemu dolgemu ministruvanju niso ustanovili nobene posojilnice, nobene zadruge ali sličnega podjetja na deželi, da niso spravili skoz nobenega kmetu koristnega zakona, da niso znali niti preprečiti razširjanje nam škodljivih hrvatskih in srbskih zakonov v Slovenijo, sem rekel: Ajdi bratec, ti nisi za nas in zopet sem volil SLS, ki je bila v opoziciji. Tisoči so spregledali ter zapustili Pucelja. Malo se jih je obrnilo na Radiča, ker sicer SLS ne bi dobila toliko glasov. Zdi se mi, da si šel tudi ti med vročekrvne Radičevce. Pa ne poslušaj več lepih fraz o mirotni republiki brez žandarjev. Dokler bodo lopovi na svetu, bo treba vojakov in žandarjev. Pa kaj je Radič storil dobrega s svojimi poslanci v petih letih za narod? Ali je imel kak vpliv na državni

proračun ali na trgovska pogajanja z drugimi državami, kjer gre za naš uvoz in izvoz. Ali more reči: narodna skupščina je v kljub mojih 70 poslancev terorizirala moje zahteve, katerih ni nikdar stavelj? Ali je storil kaj za podrobno gospodarsko delo? Ubogi Zegorec, ki pride v stisko, plačuje danes 25—30% čifutul — iz dna duše sem vzkljknih: Republikancev ne volim nikdar več! — Prav imaš, rekel je sosed, pa voli s slovenskim narodom! — Vidiš, je rekel, ko sem spoznal, da so samostojni za nič in da republikanci nič ne delajo, me je večkrat mikalo, da bi volil z demokrati. — Kaj, z bankokrati? sem zakričal. — No, banke niso zlo same ob sebi, ako črpajo svojo moč iz narodovih zadrug in posojilnic, ker tudi ti ne greš brez klobuka na sejem. Samo to je zlo, da gospodarijo danes demokratske banke in fabrike v imenu naroda, brez naroda. Amerikanskih metod se ne rubimo v Jugoslaviji, akorevno smo za napredek. — Torej demokratov ne boš volil? — Ne, dokler ne postanemo Amerikanci. — Kot omehljivec bom zdaj tretjo- in zadnjokrat izpremenil svojo barvo ter volil SLS. Živijo prva škrinjica!

Pašičev kandidat dr. Ravnik odpravlja špeharje.

Advokat dr. Rudolf Ravnik si je v Mariboru najel kot priganjače neke Tavčarje, kateri se hvalijo okoli, da bodo z mariborskega trga odpravili kmetijske špeharje. S temi obljubami hoče velesrbski kandidat dr. Ravnik pridobiti glasove mariborskih mesarjev. A tudi mesarji velesrbskim Pašičevim hlapcem prav nič ne verjamejo.

Dr. Ravnik se ponuja na Dravskem polju kmetom in špeharjem. Izprašajte dr. Ravniku, Dolničarja, framskemu Potočniku in Tavčarjem vest.

In vi invalidi, delavci in penzionisti, kaj pa Vi pravite k temu? Le dajte kroglice velesrbski dr. Ravnikovi stranki kroglice, da bodo še bolj tirali draginjo kvišku.

Volilna dolžnost za naše pristaše.

Za volilce Slovenske ljudske stranke velja pri letošnjih zgodovinsko-vaznih volitvah stroga volilna dolžnost. Od volilne dolžnosti ne odveže nikogar prav nobeden izgovor.

Tako važne so letošnje volitve, da vabimo in pozivamo na volitve tudi take, ki so leta 1923 ostali doma. Kdor ni na smrt bolan, spravite ga na volišče!

Morda bodo v marsikaterem okraju odločevali posamezni glasovi.

Gre za borbo proti krivici za zmago pravice! Spomnite se torej 8. februarja, da Vas volilce veže volilna dolžnost!

Volilci SLS!

Naša škrinjica je

1.

!! prva !!

Važnost trgovskih pogajanj za naše gospodarsko življenje.

Pred vojno se mi Slovenci nisimo brigali toliko za trgovska pogajanja s tujimi državami, ker smo živeli v okvirju velikih in stoletnih odnošajev. Valovanje valute in njene posledice za našo gospodarsko življenje nam je bilo neznano. Vso moč smo osredotočili na narodna vprašanja in zasedbo kakega eksekutarskega mesta po našem človeku, smo beležili že kot uspeh naše politike. Po preobratu pa se je ta položaj temeljito izpremenil. Nemški in nemškutarski okrajni glavarji in sodniki, žandarji in eksekutorji so sicer izginali, zato pa so začela gospodarsko

vprašanje trkati na naša vrata s svojo kruto roko. Naš celotni gospodarski položaj je slab: živina nima dobene prave cene, vino se prodaja pod pridelovalnimi stroški, izvoz lesa hira, valuta skače, cene skačejo in vsemu našemu gospodarskemu življenju manjka trdna podlaga, ki omogoča kmetu račun o rentabilnosti svojega dela, uradniku in delavcu pa odvzame skrbipolno vprašanje: Ali bom ta mesec izhajal s svojimi prejemki?

Ker primanjkuje naši agrarni državi industrijskih pridelkov, smo navezani na izvoz naše nadprodukcije na žito, pšenici, sadju, vinu, lesu itd. v druge sosedne države, da dobimo od njih one industrijske potrebščine, katerih se ne izdelujemo doma, kakor n. pr. razno železino, sukno, galanterijsko blago, steklo itd. Ta uvoz in izvoz si regulirajo države na podlagi medsebojnih trgovskih pogodb. Tudi naša bodoča državna skupščina bo morala v bodočih mesecih in letih sklepati in odobriti take trgovske pogodbe, n. pr. z Avstrijo, Madžarsko, Češko, Poljsko, Bolgarijo, Rumunijo, Grčijo itd. Ako bodo naši poslanci varovali naše koristi, bodo te trgovske pogodbe za nas dobičkarnostne in povrnil se bomo po svetovni vojni zopet k rednemu gospodarskemu življenju in med našimi pridelki in enim blagom, katerega moramo kupovati po trgovinah, bo nastalo pravično razmerje v cenah. Ako pa bi zmagale liberalne stranke, stranke bank in velekapitala, ne bomo prišli do pravičnega ravnostva v cenah, ker bodo one izlestne dobičkarnosti pritiskale cene industrijskim produktom navzgor, cene kmetijskim pridelkom pa navzdol. Kmet, obrtnik in delavec bosta prišla na beraško palico. Pri sedajnih volitvah dne 8. februarja gre torej tudi za temeljne smernice naše narodne gospodarske politike. In kdor hoče dobrobit svojih otrok in naroda, ne bo ostal doma zapečjo, ampak bo oddal svoj glas pri teh volitvah stranki naroda: Slovenski ljudski stranki! Vrgel bo krogeljico v prvo škrinjico!

Kaj je z odkupom tobaka?

Poslanec Franjo Zebot nam pošilja naslednje pismo: Iz Slovenskih goric in Dravskega polja sem dobil več pisem, v katerih me vprašujejo kmetje in kočarji, kedaj bo letos finančna uprava odkupila tobak, ki so ga l. 1924 pri nes precej pridelali. Vsako leto je finančna uprava odkupila tobak že novembra ali decembra. Zakaj letos tako dolgo zavlačujejo nakup?

Na prošnjo volilcev naše stranke sem se obrnil na finančno oblast ter sem zahteval pojasnila v tej zadevi. Dobil sem naslednji odgovor:

»Finančna uprava ne more dati točnega pojasnila, kedaj se bo začelo od poljedelcev-sadilcev tobaka nakupovati tobak. Na opetovana tozadevna vprašanja v Beogradu smo dobili vedno odgovor: Za nakup tobaka v Sloveniji ni kredita. Izgleda, da v doglednem času ni upati na to, da bi se dobilo potrebne svote za nakup tobaka.«

Tako stoji sedaj zadeva glede tobaka. Sedanja Pašič-Pribečič-Zerjavova vlada nima denarja za naše ljudi. Monopolska in finančna uprava je sicer imela v proračunu določeno svoto za nakup tobaka. Poleg tega ima monopolska uprava tako velike dohodke in tudi velike dobičke, da bi malenkostno svoto, ki je potrebna za nakup tobaka v naših krajih, lahko dala finančni upravi na razpolago.

Tako postopajo z našimi ljudmi sedanji mogotci. Če nam Bog srečo da, da 8. februarja zmagamo, bode treba v Beogradu močno zaropotati. Kmetje, kočarji, viničarji: Dne 8. februarja pojdite z našo stranko, da napravimo konec krivic!

Opomin delavcem.

Cena moki in kruhu raste. Velesrbski verižniki in izvozniki so izvozili na tisoče vagonov pšenice in koruze v tujino. Sedaj primanjkuje v naši državi žita in moke. Cena strašno narašča. Cela Amerika kupuje letos za drag denar žito.

Ko je bila Davidovič-Koroščeva vlada, je cena kruhu in moki precej padla. A ko so prišli velesrbski radikali in Pribečič-Zerjav-Pivkovi demokrati novembra 1924 zopet na vlado, se je začela draginja silno dvigati. Ali mar to ni res?

In ubogo delavsko ljudstvo bi naj v zahvalo za to še volilo Pašičevo ali Pivkovo stranko?

Delavci! Nobene krogeljice v Ravnikovo in nobene v Pivkovo škrinjico!

Vsi za pravico! Vsi za našo prvo škrinjico!

Kdor še ni spregledal, naj čita!

V roke nam je prišla okrožnica Narodne radikalne stranke, katero je le-ta razposlala svojim krajevnim organizacijam, zlasti v volilnem okraju Celje-Vransko. Kakor bližimo, je ta okrožnica romala po celi Sloveniji. Nam je to prav, ker bo zbudila iz političnega spanja in politične nevednosti tudi zadnjega zagrizenega ali kupljenega pristaša nasilja in krivice, odnosno pristaše protiljudskih strank, zlasti radikalov in drugih strank ter raznih Pivkov, Drogenigov, ki nimajo boljšega opravila, kakor priporocati ljudstvu dobrote PPZ režima. Čujta, kaj pišejo, da je Pivkov, Cekinov, Drogenigov narodni blik, »laži-blok« in da nes bodo amputirali (odrezali) ter vrgli kot plen lačnim sosedom, če ne bomo pred temi veleumi, velenarodnjaki, veledržavotvorci, velejugoslovani in veleediniisti poklekli in pokoro molili zato, ker hočemo v tej državi živeti kot svobodni in enakopravni državljani in ne maramo, da bi nas

rezali, odrezavali ali sosedom metali korupcionisti in ferizeji vseh 13 nasprotnih med seboj tako enotnih narodnih in državotvornih kišt.

Tako izgleda v resnici edinstvo in državotvorstvo dičnih naših nasprotnikov in kapitalarodnjakov, zavednih Jugoslovancev in še bolj zavednih Slovencev. Lepa družba dr. Cekin, Drogenigg, Pivko, Radikal & Comp. v ogledalu tako prosto odkritih okrožnic. Obešen bi bil, če bi si kdo od opozicije drznil tako pisati in govoriti. Ali ni to veleizdajalstvo, delati ali samo groziti, da se celi narodi odtrgajo od naše države potom rezanja ali amputacij? Pa so še tako nesramni, da imajo naše pošteno slovensko ljudstvo za norca in mu dajajo v podpis »čestne« izjave in legitimacije o državni misli, narodnem edinstvu itd. Taki listki so rdeči, modri in beli ter se zahteva od volilcev za nje po 1 dinar, 5 dinarjev in 10 dinarjev. Ljudstvo jim pa fige kaže, ker bo volilo s krogeljicami in ne z listki.

GOSPODU EMERANU STOKLASU,

vinotržcu in sedaj republikanskemu kandidatu v odgovor in vsem volilcem ob hrvaški meji od Brežice do Zavrč v pojasnilo.

1. Na shodu v Leskovcu 18. jan. 1925 nisem prazne slame mlatil, ampak sem pošteno obrazložil delo poslancev SLS in položaj, kakršen je sedaj.

2. Nisem dajal nikakih obljub, kar lahko pričajo vsi zborovalci; pač pa sem ugotovil, da smo se veliko trudili; da ni sadu, so krivi Pašičevi podrepaniki, zlasti Zerjav.

3. Ako Emeran Stoklas že sedaj tako očito govori neresnico, kako bi še le delal in govoril kot poslanec? Resnicoljuben fant ni.

4. Emeran ni ekonom, kakor se izdaja kot kandidat ampak vinotržec. Ze mora imeti dobro vest, da se pred svetom sramuje svoje obrti, ki mu je v par letih rodila obilo sadu! Seveda, kmetijski žulji ne bodo prinesli blagoslova!

5. V Sloveniji so tri republikanske stranke. Emeran in Tinek sta rekla: »obe drugi sta za nič, samo naša je prava!« Emeran in Tinek pa nista toliko verodostojna, da bi jima bilo verjeti, za to trdim: »Vse tri republikanske stranke so za nič! So samo prevara, goljufija, da se vara ljudstvo, ki je res stiskano.«

6. Stoklas je samo republikanec na papirju, v srcu je zagrizen žerjavovec in »Jutro« je njegov evangelij.

7. Na shode se vozi skupno z žerjavovimi agitatorji, ki ponujajo Pivka, sam pa zavoljo lepšega z dovoljenjem ponuja republiko.

8. Agitira proti SLS, ne pa proti centralističnim strankam. Od tod napadi na moj leskovski shod in mene v »Jutru«.

9. Emeran se bahaha: »Republikanec je prepovedan! Zandarji so stikali za nami! Naša stranka je prava!« Le počasi! Pregarjali so vas samo, dokler vas niso poznali. Ko se je Zerjav seznanil z vašim republikanstvom, ste prosti vi in vaš list. In kjer ne upajo uspehov, žerjavovci sami agitirajo za republiko.

10. Emeran ima brata Vinka, tudi vinotržca v Leskovcu. Bil je predsednik liberalne čitalnice. Bil je večkrat obsojen. In še lani je bil v Mariboru obsojen na 4 mesece ječe. Vložil je rekurz, grozil ljudem, ki bi mu kaj očitali. Med tem se je pa zapisal žerjavu, da ga reši. Strastno agitira za žerjava. Ko bo žerjav izvoljen, bo Vinko oproščen kazni. Da pomaga svojemu bratu iz blata, se je tudi Emeran vpregel v žerjavovo stranko, samo da vozi po republikanskih ovinkih. Bratska ljubezen je sicer lepa, a ne sme iti na škodo ljudstva!

11. Kandidat Emeran se torej zanaša na pomoč republikancev in žerjavovcev ter je tako siguren svoje izvolitve, da je obljubil poslancu Zebotu v Mariboru polovnjak vina, ako propade! Pač misli, da so ljudje tako slepi, da se bodo dali premotiti!

12. Emeran mi je očital poslansko in ministrsko plačo. Plače si nobeden poslanec in tudi minister sam ne odloči. Vinski kupci pa sami nastavlajo cene. Zato jaz ne živim od kmetijskih žuljev, ampak od naporne in poštenega dela. Vi Emeran, pa ste si pridobili v par letih lepo premoženje, si postavil moderno klet in jo napolnil z žulji najsiromašnejših vinogradnikov. Manjka vam samo še na kleti hiša in nadstropje. In to bi radi dosegli s poslanstvom.

Volilci! Pravi republikanci ne morejo biti proti SLS! Ako hočete Pašiča, žerjava in centralizem, ki nas vse guli do kosti, potem volite Stoklasa!

Ako pa hočete poštenost, pravico in red, vrzite krogeljico v prvo škrinjico, v druge pa pokažite figo!

Ivan Vesenjaj.

Tedenske novice.

Smrt blagega duhovnika. Iz Vranskega smo prejeli: 30. t. m. je tukaj po kratki bolezni nepričakovano izdihnil ob 7. uri zvečer svojo blago dušo preč. g. župnik Franc Irgl. Blagopokojni gospod župnik je bil rojen leta 1856 pri Sv. Urbanu pri Ptujju in v mašnika posvečen leta 1879. Služboval je kot kaplan v St. Petru pri Mariboru, v St. Jurju ob južni železnici in pri Sv. Petru pri Radgoni, odkoder je šel za nemškega pridigarja v Celje. Nato je bil sedem let mestni vikar v Celju, odkoder je šel leta 1895. za župnika na Sladko goro; leta 1906 pa je postal župnik na Vranskem, kjer je umrl. Pokojnik je bil mož izredno blagega značaja in radi svoje dobrobrčnosti in prijaznosti od vseh faranov brez razlike strank spoštovan in priljubljen. Vsa fara odkritosrečno zaluje za svojim dobrim pastirjem, kateremu naj zvesto službo povrne onkraj groba večni Pastir! Pogreb bo v ponedeljek, dne 2. februarja ob 10. uri dopoldne. Priporoča se duhovnim sobratom v blag spomin in memento. R. i. p.

Vsa čast našemu vrlému obmejnemu ljudstvu. Vsi SLS predvolitveni shodi v naših obmejnih krajih so bili izborni obiskani. Naši vrlí volilci so na teh shodih in sestankih dčezali, da so kot skala trdno strnjeni v vrstah SLS. Na teh shodih ni bilo ugovorov, ne prerekanj. Ako so bili navzoči tudi nasprotniki, so sledili mirno izvajanjem naših govornikov in so bili ob zaključku shodov vsi za dr. Korošca in njegov neizprosni boj za samostojnost Slovenije. Na vse naše obmejne kraje bo na dan volitev dne 8. februarja gledala naša stranka s ponosom!

Vrli Marjetinčani. Od Sv. Marjete ob Pesnici nam poročajo: Zadnje nedeljo se je vršil pri nas dobro obiskan shod Slovenske ljudske stranke. Na shod se je priklatil Šikerjev plačanec, nek mlečnozobi fante iz šentpeterske fare. Delal je bedaste medklice in po zaključku shoda se je podelila tudi njemu beseda. V strahu in bled kot stena je vrtel svoj klobuček v rokah in ječjal nekaj: kmet naj kmeta voli, SLS je stranka kapitla... Ni izrekel te besede do konca, že so zgrabile roke zavednih Marjetčanov in kot bi pihnil, je odplaval on in Krambergerjev Fric iz zborovalnega prostora. Marjetčani so trdno v vrstah SLS in si ne pustijo motiti svojih shodov od fantkov, katere napajata: politični mutec Schicker in bivši žandar Šuman. Sv. Marjeta ob Pesnici se bo na dan 8. februarja izkazala za SLS, ker Schickerja in Šumana z Lipovšekom vred ne maramo!

Dolg bi rad iztirjal. Od Sv. Lenarta v Slov. goricah poročajo: Naš lenarški okraj je tako nesrečen, da ga je gospod Pucelj onečastil s kandidatom svoje slabostojne — mutastim Schickerjem. Kako izgleda ta Puceljev mesarski kandidat, je »Gospodar« že poročal in ni treba, da bi k že podani fotografiji tega političnega muteca še kaj dodjali. Javnosti zaupamo še samo to, da je bil g. Schicker svojčas tako nepreviden — neumen, da je Pucelju posodil za »Kmetijski list« 200.000 dinarjev. Tega dolga mu Pucelj ni in mu ga tudi ne bo vrnil, ampak ga je v zahvalo za 200 tisoč izposojenih dinarjev črno na belem »nadrupal« na svojo kravojo kandidatno listo. G. Schicker je res tako prismojen, da verjame: izvoljen bom in kot poslanec se bom odškodoval za izposojenih 200 tisoč dinarjev. G. Pucelj je namreč Schickerju zaupal, koliko je njemu in bivšim slabostojnim poslancem vrgla kupčija z nemško živino in je mutastemu kandidatu zagotovil, da bo on — Pucelj, zopet minister in tedaj bosta on in Schicker skupaj barantala in prodajala nemške vole in krave. Mi Lenarčani in Marjetčani, ki dobro poznamo mesarja Pucelja in njegovo malharsko politiko, povemo g. Schickerju že pred volitvami, da po 8. februarju ne bo nič z nemškimi volili ter kravami, ampak Schicker bo stal od mesarja Pucelja za 200 tisoč dinarjev opeharjeno — tele.

Strašna pokornija Samostojne stranke pri Sv. Rupertu v Slov. gor. Prejšnjo nedeljo je imela v gostilni pri Selaku shod Samostojna kmetijska stranka. Z močnim bobnom je prihitel med nas s svojimi slabostojnimi agitatorji g. Schiker, ki je kandidat Samostojne stranke. Toda, o joj, grozno razočaranje! Shoda se je udeležilo samo par samostojnežev, kakor slavnoznan Petrič in Kocbek, ki hočeta napraviti kšeft s tem, da agitirata za Samostojno stranko s petrolejem. V svoji leberalni nadutosti ter v prekipevajočem centralističnem navdušenju pa je edini ploskal govornikovemu klčobanju visokoučni g. učitelj Jakopec. To je tisti gospod, ki trdi, da sta »Angelček in »Vrtec« protidržavna lista. Zalostno, pa resnično! Sli so iz radovednosti na shod tudi naši, ki so ga pa takoj zapustili, ko so videli in slišali, da govornik mlati le prazno slamo. Tako klavernega shoda pri nas še ni bilo, kakor ga je doživela slabostojna stranka. Naši bi bili radi slišali gosp. Schikerja kot govornika, a žalibog mož nima nobenega govorniškega talenta. Najel si je govornika iz Ljubljane beje, sam pa je tih in nem stal daleč tam pri vratih, kakor nekdanj skesani cestinar ter sam pri sebi govoril najbrž tako-le: Veš, ti ljubi Schiker, s to kandidaturo ne bo nič! Ker je bila vsaka beseda slabostojnih agitatorjev brez uspeha, je Schiker v svoji usnjeti suknji žalosten pobral svoja šila in kopita ter odšel. Najbolj pobit med vsemi pa je bil slepomiški učitelj Jakopec. Tesno mu je bilo pri srcu, kakor bi jih bil dobil 25 z loparjem po hrbtu. Pobit pa je bil tudi zato, ker se je njegovo velikansko znanje o naravoslovju tako slabo obneslo, ker žalibog mož še tega ne ve, da petelin rad brska po gnojju, puran pa ne. Zdravo!

Smola samostojnežev pri Mariji Snežni. Oh, pri nas je bilo lušno, ko je prišla samostojna družba na shod. Gg. Šikerju in Šumanu nihče ni hotel dati prostora za zborovanje. Odslovili so ju pri našem Celcerju, pri Miklu in pri Krišperju. Pred cerkvijo pa so jim pokazali pesti naših krepi fantje. Smilila sta se nam reveža. Na Tratah pri Baumanu pa sta obe samostojne preroka zamanj čakala

